

УПУТСТВО ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПРИРУЧНИКА ЗА ИСПОВЕСТ¹

Када идемо на исповест морамо да се старамо да не оптерећујемо свештеника, тако што ћемо опширно да излажемо наше грехове, које налазимо овде у приручнику онако како су они записани. Ми смо саставили овај приручник како би помогли свакоме од верних да спозна своја сагрешења, у одређеним животним околностима. Због тога што греси имају много лица и наличја, неке грехове смо мало детаљније и опширније објаснили, али на исповести записаћемо само грех. Ако нас свештеник на исповести пита за детаље, како би утврдио корен греха и одредио покајно правило, ми ћемо то тада рећи, без претходног писања. Духовник има искуства и он док слуша нашу исповест нема потребе за превише детаља да би схватио сагрешење, а исто тако не треба га оптеретити дугим и непотребним излагањем, поготово ако је то у току поста. Зато ми саветујемо оне који ће да користе овај приручник да га искористе мудро. Намена приручника је да помогне човеку да упозна и призна своје грехове, а не да опширним писањем ставља на проверу свештениково стрпљење и разумевање, док чита оно што је написао. На исповести нису опроштени грехови који се скривају, али исто тако не треба да идемо у другу крајност и да излажемо неоправдано дуго и детаљно начин на који смо учинили грех и тако свештенику одузимамо драгоцену време.

Тако, онај ко жели да се припреми за исповест треба да прочита овај приручник и своје грехе запише на посебном парчету папира, тако да када дође пред свештеника може исповедити своје учињене грехе без застоја, дугог размишљања и сл.

НА ИСПОВЕСТИ

После размишљања о гресима, њихове спознаје и записивања свих грехова, као и молитве Богу, одлазимо духовнику, са понизношћу, страхом и смерношћу, као да одлазимо на суд пред лице Божије, знајући да се на исповести одиграва милостиви суд Господњи овде на земљи, где се чистимо од грехова. Затим клекнемо и смерно кажемо: „Благословите, оче, да бих могао да признам све своје грехове.“ После настављамо исповест читајући или говорећи грехе које смо учинили, руководећи се овим приручником.

¹ Уредио Протоцињел Никодим Мандица у издању Православне заједнице Шид

ПРИРУЧНИК ЗА ИСПОВЕСТ

ГРЕСИ ПРОТИВ СВЕТОГА ДУХА

1. Сагрешио сам, јер сам се превише и неоправдано уздао у Бога, говорећи да је Он милостив, да ће да ми опрости и да могу стално да грешим.
2. Помислио сам да ћу да грешим колико хоћу и без устезања, говорећи да ћу да се покајем догодине, када остарим, на самрти.
3. Рекао сам: Ако хоће, Бог ће ме помиловати, ако неће, ја ћу погинути.
4. Био сам маловеран што се тиче Божије милости, говорећи да за оно што сам сагрешио нема ми опроштаја од Бога, да ми Бог свеједно неће опростити, да ћу у пакао отићи.
5. Био сам против истине очигледне, показане и доказане.
7. Окаменио сам срце не примајући и не пазећи на Реч Божију.
8. Божије књиге и предање сам сматрао за лажне.
9. Био сам надмен, охол и намерно чинио грех.
10. Хулио сам на добро дело мога ближњег. Завидио сам свом ближњем због дара који му је Бог дао.
11. Из злобе, нисам научио вери оне који су били у незнању.
12. Нисам хтео, и нећу да чујем да се говори о Богу, вери, религији.
13. Рекао сам да су Бога измислили свештеници, да Он не постоји у стварности, да човек нема душу.
14. Рекао сам да нема Бога, ни душе, ни анђела, ни ђавола, да нема ни будућега живота, зато што то нисам видео, јер ја верујем само у оно што видим.
15. Био сам против учења Цркве и онога што су ме учили свештеници.
16. Рекао сам да нас је Бог заборавио, да се више не стара о нама.
17. Веровао сам у спиритизам, ишао код оних што разговарају са мртвима.
20. Борио сам се заједно са противницима Православља да би се омаловажили и уништили ревносни свештеници и света наука Божије Цркве.
22. Помислио сам на самоубиство. Решавао сам једном и више пута да учиним овај страшни грех.

ГРЕСИ ВАПИЈУЋИ КА НЕБУ

23. Убио сам другог, по својој вољи.
24. Чинио сам содомију, мушкарац са мушкарцем, жена са женом, ја са другим, други са мном.
25. Блудничио сам са својом женом, са другим женама (са својим мужем, са другим мушкарцима).
26. Био сам суров, угњетавао сам сиромаше, удовице, сирочад и оне који су

немоћни. Нисам плаћао своје слуге, раднике.

27. Омаловажавао сам, исмејавао и ружно говорио о својим родитељима.

28. Био сам им незахвалан, тукао сам их.

29. Омаловажавао сам свештенике, непридржавајући се њихових савета, на моју корист и корист општу, по Божијој заповести.

ГРЕСИ ПРОТИВ ДЕСЕТ БОЖИЈИХ ЗАПОВЕСТИ

ПРВА ЗАПОВЕСТ

*Ја Сам Господ Бог твој,
немој имати других богова осим Мене.*

30. Сумњао сам у веру у Једног Бога: Оца и Сина и Светога Духа, Тројицу Свету и Нераздељиву.

31. И сада сумњам у погледу ове вере.

32. Ни сада не верујем довољно у свето крштење којим се опрашта прародитељски грех и сопствени греси.

33. Понекад сам сумњао у веру у једну, свету, саборну и апостолску Православну Цркву, у њена учења, догме и у седам светих тајни: Крштење, Миропомазање, Покајање, Причешће, Свештенство, Брак и Јелеосвећење.

34. Нисам љубио Бога изнад свега на овоме свету.

35. Гледао сам да прво угодим људима, а после Богу.

38. Ујединио сам се са шизматичима, јеретицима, секташима.

42. Сумњам у неке делове наше праве и истините вере Православне.

45. Збијао сам злураде шале на рачун клира и Православне Цркве.

46. Клеветао сам следе, хроне, смејао им се.

48. Гледао сам разне грешне призоре, игре, шале.

49. Стидео сам се да се молим Богу. Стидео сам се да правилно себе осеним крсним знаком, оскрнавио сам знак светог Крста млатарајући рукама..

52. Цртао сам знак Крста по земљи, а онај који је био нацртан од других нисам обрисао.

54. Нисам се молио Богу са вером, него само испуњавајући неку форму, обичај. Не молим се редовно.

55. Размишљао сам док сам се молио о светским пословима, људима, стоци, газдинству, непријатељима, пословима.

ДРУГА ЗАПОВЕСТ

*Не гради себи идола, нити каква лика,
немој им се клањати, нити им служити.*

62. Служио сам мање Богу него Његовим створењима: родитељима, деци, браћи, сестрама, супрузи, родбини, комшијама, пријатељима, парама, добрима, раскоши.
63. Погазио сам Божије заповести служећи грешним прохтевима тела, света и ђавола.
65. Служио сам разним идолима (Хеловин) тако што сам себе украшавао, сав се придржавао људским правилима украшавања која убијају душу.
68. Смућивао сам друге људе. Приговарао сам им што редовно иду у цркву, зашто се Богу моле.
69. Смејао сам се онима који су избегавали ђаволске гозбе и песме, игре, празне разговоре, шале, пиће, пушење, онима који су се исповедали, причешћивали Светим Тајнама.
70. Одвраћао сам друге од добрих дела.
74. Неумереност у пушењу
75. Користио неконтролисано сам: опијум, кокаин, хашиш, уништавајући здравље и живот. Устајући од сна, уместо да се прекрстим, ја сам се хватао цигарета.
79. Ишао сам код врачара, чаробњака, гатара.
80. Бајао сам, гатао, припремао разне напитке.
81. Читао сам и држао у кући разне књиге у вези гатања, бајања, скидања чини, тумачења снова, знакова, зодијака. Веровао сам у вампире, скидање чини, пророчанства и гатања са псалтиром, картама, пасуљем, кафом, оловом потопљеним и баченим у воду, гатање на длану, по гласу кијавице, понашању животиња, спиритизам и друге ђаволске празноверице.
83. Носио сам разне ствари као заштиту које сам добио, носио црвено против урока.
84. Ишла сам код оних који везују човека или жену да би их раставили.
85. У случају болести моје или моје супруге, деце, родитеља, пријатеља, стоке, када сам претрпео штету, ишао сам код врачара, гатара, а напустио Божију помоћ и Његове Свете Цркве, и тако пао под проклетство.
86. Давао сам зле савете другима да иду код гатара, врачара, подстицао их на сопствену штету и тако оштетио и своју душу.
93. Причешћивала сам се нашминкана, непристојно обучена (обнажена), стављала кармин на уста и тако скрнавила Свето Причешће

ТРЕЋА ЗАПОВЕСТ

Не узимај узалуд имена Господа Бога својега.

94. Пало ми је на памет да се криво кунем, вољно и под принудом. Криво сам се клео на суду и ван суда, вољно и невољно.

95. Клео сам се приликом сведочења, а да то нико од мене није тражио. Предлагао сам често да се закунем.
96. Имао сам обичај да кажем „Богами“, „Бог зна“ и да узимам узалуд име Господа Бога и Његових светих. Рекао сам „Бог зна“, 97. Послао сам дођавола жену, родитеље, децу, људе, животиње и другу Божију творевину.
98. Клео сам себе и друге.
99. Заклео сам се да ћу на зло да узвратим злом.
100. Остварио сам заклетве које сам некада дао у бесу или у одсуству здравог расуђивања.
101. Уместо да се измирим са својим ближњим, ја сам са њим ишао на суд, терао га да се куне.
102. Судио сам свом ближњем безобзирно, неправедно, осионо
104. Обећао сам неком нешто под заклетвом, у исто време размишљајући да то нећу да испуним.
105. Ругао сам се светињи псујући, сам или у присуству деце и одраслих.
109. Чинио сам обећања (завете) Богу када сам био у искушењима, невољама, а када су оне престајале, заборавио сам на то.
111. Недостојно сам се причешћивао Светим Телом и Крвљу Господњом.
112. После свете исповести и Светог Причешћа, намерно и својевољно сам се вратио старим гресима.
115. Натерао сам, потплаћивао парама, претњама и лажима некога да се заклиње.
116. Користио сам Божије име у бајалицама, гатањима и другим ђаволским радњама да бих обмануо просте.
119. Тражио сам од Бога у молитвама оно што је лоше, душегубно.
120. Заветовао сам се да дам новац, сасуде црквене, одежде, куће, земљу, Цркви, светим манастирима, да обучем, да помогнем монахе, сиромашне и немоћне и нисам ништа испунио, газећи тако завет.
121. Рекао сам да је крштење деце док су мали непотребно, јер су они без греха.
122. Клео сам се рекавши: нека ослепим, нека умрем, не видео децу своју итд.
123. Нисам поштовао име Божије на разне начине: псовао сам Га, псовао сам Мајку Божију, светитеље.

ЧЕТВРТА ЗАПОВЕСТ

*Сећај се дана од одмора да га светкујеш.
Шест дана ради и сврши све послове своје,
а седми дан је одмор Господу Богу твојему.*

124. Радио сам недељом и празником код своје куће и код других. Ишао сам

у лов у тим светим данима.

127. Нисам давао прилог Светој Цркви по нашем хришћанском обичају и дужности.

129. Слушао сам без побожности Свето Еванђеље, проповед, Свету Литургију и остале службе.

130. Нисам ишао редовно недељом и празником у цркву, говорећи да могу да се молим и код куће.

133. Нисам читао и слушао речи Господње из Светог Писма и Светог Предања, недељом и празником. Причао у цркви светске бесмислице.

137. Зауостављао сам, одвраћао децу, слуге, родбину, пријатеље и друге од Свете Литургије, од молитве и од слушања речи Божије.

142. Нисам се обазирао на то да се редовно молим.

147. Хулио сам на Божију Цркву и зауостављао друге да иду у цркву

ПЕТА ЗАПОВЕСТ

*Поштуј оца својега и матер своју, да ти добро буде,
и да дуго поживиш на Земљи.*

154. Као родитељ, нисам волео, нити сам се старао довољно о својој деци.

156. Као телесни родитељ, нисам се старао о спасењу кћери и својих синова.

Нисам их васпитао у страху Божијем. Нисам их учио молитвама које треба да зна сваки Хришћанин

157. Нисам их учио и нисам им својим примером сведочио како да се исповедају и причешћују Светим Тајнама. Нисам их учио да се клоне дружења са лажним хришћанима, да се чувају саблазни овога света погубних за душу. Као родитељ био сам превише свиреп према својој деци.

158. Нисам их прекоревало, нити сам их кажњавао за њихова лоша дела, за крађе и распустан живот. Нисам их спречавао да излазе и скитају ноћу.

160. Мрзео сам оца и мајку, нисам их слушао када су ми саветовали нешто корисно за душу. Нисам их слушао ни када су ми наређивали да чиним добра дела и да будем на добром путу.

161. Волео сам више своје родитеље од Бога.

162. Нисам их слушао када су ми саветовали да не живим распусним животом, да не лутам ноћу, да се не дружим са онима који су лоши и који чине безакоње.

163. Нисам поштовао своје родитеље речима и делима.

164. Клео сам их, гордио се, понижавао их, рекавши да су пијанице, лудаци, старкеље, и слично томе.

165. Желео сам својим родитељима да их задеси болест, невоље, недаће, смрт.

166. Оставио сам их, нисам их пазио у слабости, болести, старости. Нисам их

помагао чак ни речима утехе, ни са оним што је потребно за њихове телесне и духовне потребе, нити молитвама или другим добротинама. Био сам непослушан и превише свиреп према својим родитељима.

169. Када сам нешто изгубио или ми је нешто украдено, боловао сам због тога, клео сам своје непријатеље, када сам био болестан или пао у искушење, уместо да идем у цркву, на Свету Литургију, да ми се читају молитве, ишао сам код врача верујући да ћу тако да нађем спас.

171. Нисам слушао своје господаре, своје претпостављене.

172. Као господар, нисам се старао о својим слугама, био сам груб према њима, вређао сам их.

176. Мрзео сам свештенике.

177. Вређао сам их, тукао, оговарао.

179. Ниподаштавао сам их, клеветао, хулио на њих, исмевао, и безобразно им се противио.

182. Окривио сам и ружно говорио о свештеницима, како су среброљубиви и лакоми.

183. Када сам сретао свештеника, помишљао сам, чак и говорио, да је то лош знак.

184. Као мушкарац нисам волео своју супругу као самога себе. Ругао сам јој се, рачунајући је као робињу, а не као закониту жену, коју ми је даровао Бог. Као жена, нисам се покоравала свом мужу.

185. Прекоревала сам га, досађивала му, нервирала, чак се и разболео због мене. Терала га дођавола, клела.

186. Због гордости, терала сам мужа да троши паре на раскошну одећу и друге бесмислице, преко наших могућности, због чега смо пали у сиромаштво.

187. У брачној заједници нисам му се покоравала.

ШЕСТА ЗАПОВЕСТ

Не убиј.

190. Размишљао сам да се осветим својим непријатељима који су ми чинили зло.

191. Желео сам да им се деси нека велика штета, чак смрт, онима који су ми чинили зло или ме наљутили.

192. Био сам злопамтљив према онима који су ме повредили, наљутили. Гледао сам да им нанесем зло, да их тучем, убијем.

193. Загорчавао сам другима живот и тако им угрозио здравље. Мрзео сам своје ближње. Повређивао сам и малтретирао друге.

194. Саветовао сам друге да се туку и подржавао их да чине убиства.

195. Убио сам друге ударцима, оружјем, крвопролићем, тровањем, дављењем.
196. Убијао сам својом вољом, против своје воље, за време рата, у самоодбрани.
198. Убијао сам друге да бих им отео имање или друга добра.
199. Суделовао сам у убиству, телесном и духовном, своје деце, урадила сам АБОРТУС
200. Спремао сам разне лекове или отрове и са њима убијао децу у утроби, и одрасле, стављајући им отров у храну и пиће.
201. Пила сам и користила разне траве и напитке да не бих имала децу.
202. Давала сам траве и разне лекове бременитим женама да би убијале децу у утроби, и саветовала их да убијају децу идући код бабица и лекара. Убијала сам децу у утроби, вршећи абортус.
203. Убијала сам децу после рођења некрштено. Оставио сам дете да умре некрштено.
205. Оставио сам живу децу, крштено, на улици, на трговима, пред црквеним вратима и на другим местима, где људи пролазе да би их пронашли и старали се о њима.
206. Чинили смо грех ја и мој муж против Божијег закона да не рађамо децу.
207. Био сам саучесник у убиствима.
208. Угрожавао сам своје здравље тако што сам био неумерен у јелу и пићу на разним гозбама, баловима, забавама.
210. Убијао сам своју душу старајући се да телу испуним ниске жеље и починио тешке грехове.
211. Каљао сам другима част, клеветајући их.
213. Стекао сам иметак и паре лукавством, преваром, лажима, враџбинама и другим ђаволским средствима
214. Био сам суров према људима и животињама.
215. Абортирала сам (убила) децу без моје воље.

СЕДМА ЗАПОВЕСТ

Не чини прелјубе.

217. Имао сам непристојне блудне помисли и жеље.
219. Тражио сам прилику да сагрешим. Распаљивао сам ниске страсти уместо да их зауздам.
222. Понашао сам се безобразно, као мушкарац према женама (и као жена према мушкарцима).
224. Држао сам у кући, сам направио и гледао са задовољством илустрације, слике статуете и друга непристојна дела греха разврата.
227. Самозадовољавао сам се

228. Гледао сам туђа лица са нечистим мислима и пожелео: девојку, удовицу, удату жену, црквено лице, рођака, или лице друге вере.
229. Блудничио сам са животињама и птицама.
230. Блудничио сам са девојком, удовицом, удатом женом, са црквеним лицима, са духовним сродницима, са женама (мушкарцима) друге вере.
231. Живео сам ванбрачно.
232. Починио сам грех са другим женама (као жена са мушкарцима).
235. Нисам се уздржавао од односа са женом у току месечног циклуса, за време 40 дана од рођења детета.
240. Отео сам девојку, удату жену, разведену, неудату, удовицу и сагрешио сам са њом пре него што сам се оженио по правилима Свете Цркве. Неке сам обешчистио и оставио. Обешчистио сам девојку да би се удала за мене.
241. Коцкам се

ОСМА ЗАПОВЕСТ НЕ КРАДИ

242. Крао сам из продавнице
243. Крао сам од ближњих, родитеља, пријатеља
244. Крао сам из фирме, са посла, од газде
245. Крао сам државу не плаћајући таксе
246. Крао сам своје раднике, закидајући им дневнице итд и сл.

ДЕВЕТА ЗАПОВЕСТ НЕ СВЕДОЧИ ЛАЖНО НА БЛИЖЊЕГА СВОГА

247. Лажима сам друге ставио у невољу
248. Лагао сам против пријатеља, родитеља, других људи
249. ширио сам лажи против свештених лица и цркве
250. Лагао сам на послу да бих имао финансијску корист
251. Лагао сам муштерије, пословне партнере
252. Лагао сам без потребе
253. Лажно сам се клео

ДЕСЕТА ЗАПОВЕСТ НЕ ПОЖЕЛИ НИШТА ШТО ЈЕ ТУЂЕ

254. Био сам похлепан, желећи много пара, аутомобила, кућа
255. завидео сам другима на успеху
256. Желео сам (учинио) другима зло зато што су били успешнији од мене
257. Другима сам одбио да помогнем плашећи се да ме не претекну у богатству
258. Пожелео сам да имам туђу жену или мужа

Детаљан Приручник за Исповест
(ДУГИ)

За потребе парохије Св. јована Крститеља уредио
Јереј Радован Петровић

Оригинал дело: Протосинђел Никодим Мандица
Издање Православне Заједнице Шид

Лејквуд, 2010